

17

LVXVM GERMANORVM
XIII. PHILOSOPHIAE ET ARTIVM CANDIDATIS
QVI MAGISTRI RENVNTIANTVR

RECTORE MAGNIFICO
D. IOHANNE THEOPHILO SEGERO
SVPR. IN PROVINC. CVRIAE ET COLLEG. IVRIDICI
ASSESSORE INSTITVTIONVM IVSTINIANEARVM
PROF. PVBL. ORDIN.

PROCANCELLARIO
GEORGIO HENRICO BORTZIO
MATHEMATVM PROF. PVBL. ORDIN. COLLEG.
B. MARIAE VIRG. SODALI

DECANO
HENRICO GOTTLIEB FRANCKIO
PHIL. ET I. V. D. SACR. PALAT. COM. MOR. ET POLITICES
PROF. PVBL. ORDINAR. IVRIS PVBLICI EXTRAORDIN.

SOLEMNI CARMINE PROPONIT
CAROLVS ANDREAS BEL D.

D. V. MARTII A. C. N. CIOIOCCCLXXII.

LIPSIAE
EX OFFICINA BÜSCHELIA.

*In augmentum
obtulit Aue
1772.*

DE
LVXV GERMANORVM.

 Hi sunt Germani, quorum pellita vetustas
 Romanas fregit de quercu cuspide vires?
 Heu! quantum Soboles diuersa parentibus! Illis
 Arbor quaeque domum, vestem dat quilibet vsus,
 Glans leuat esuriem, rigat vndaque gutture siccos;
 Gloria libertas, et libertatis acutus
 Propugnator erat gladius, nec quisquis honestus,
 Pauper habebatur; non multa petentibus extra
 Nil externorum deerat, nemo nisi seruus
 Et nebulo miseri. Quo nunc quaesueris orbe
 Eius progeniem virtutis? Nominis haeres
 Commemorat, fateor, patulae sub tegmine fagi
 Coenantes patres, conuiuia sobria narrat,
 Et rigidos mores, superataque praelia belli:
 Ipse sed interea, dum paupertate beatos

A 2

Maio-

Maiores iactat, seseque hoc sanguine natum,
 Aedibus in nitidis, Veneri Bacchoque sacratís,
 Diffluit vnguentis et nato trans mare vino;
 Cuncta domi luxur regit, idem cuncta forisq[ue],
 Luxur, quem stupeant Caii stupeantq[ue] Nerones.

Nonius aedificat; surgit de marmore moles
 Splendida Toscano, non, ac si nulla fodinae
 Marmora Germanae gignant albedinis aequae,
 Sed miserum est, quam venduntur contermina flocci:
 Suntibus immensis quod saxum transit Alpes,
 Hoc magis est saxum, magis admiratio vulgi.
 Intus, quo veritas oculum, pretiosa supellex
 Praedicat ingenium mundi, quid et Indus et Afer
 Arte queat, quantum Gallus mercator et Anglus
 Stultitiam nobis peregrinam vendere norint,
 Atque suas numis nostris grauidare crumenas.
 Cui tandem aedificat regales *Nonius* arces
 Aut diuo, aut regi? Nihil horum; callidus auceps,
 Quos auus esuriens serum constrinxit in usum
 Armatos Belgas miseratus, soluere vinclis
 Praeparat, hinc alta suspendit ab arce nepoti,
 Victorum domino, pinguem, quam mordeat, escam,
 Inter Io laetum iuuenis paterasque dapesque
 Regales, tantum succrescere censet honori,
 Quantum decrescit loculis; hinc quidquid inhaeret
 Excudit e faccis; quid? si non sit fatis? aeger
 Discedet? Bona verba! vafer nam credit honeste
 Quae pro simplicibus mox duplicia exigit hospes.
 Hoc habet a patribus, quos vna regebat honestas,

Aemu-

Aemula posteritas, vt nunc, qui tempus opesque,
 Et longae perdit spem vitae, perdat honeste;
 Foenore qui viuít, qui furto, quique rapina,
 Et vitiis iuuenum, (mirabile!) viuat honeste,

Virtus virtutem gignit, sic nascitur vno
 Ex vitio vitium, semper crescente catena.
 Exquisite terraque marique ciborum
 Ambitiosa fames, non aequum est veste tegatur
 Communi, cultum quis sutorisue fabriue
 In mensis toleret regalibus? inter honestas
 Ex ostro tunicas turpem de vellere pannum?
 Vile sit ingenium, mores nulli vel agrestes,
 Panditur introitus, vestem modo finiat aurum.
 Inde noui sumptus, contenditur vndique cursu
 Ad fabricas auri, rogat alter et obsecrat, ingens
 Pollicitus lucrum, numis adipiscitur alter
 Facturas hominem subito de stipite merces.
 Iam quae plaustra viae capiunt duo vel tria, mirum,
 Quam sint angustae spatiantibus! orbe putâris
 Continuo Veneris dulces incedere pupas,
 Tam male procedunt, praesertim si vel amicam
 Vicinam olfaciant, vel decipiendus honeste
 Creditor ante fores oculis comitetur euntes.
 Sic fatís instructis, vel compotetur in vrbe,
 Saltetur ruri, vel colludatur in hortis,
 Panduntur portae, nudato profilit hospes
 Vertice, tantorum gratanti voce virorum
 Accessum celebrans; puerorum conuolat agmen,
 Infruit hic mensas, subsellia collocat ille;

Quid vini placeat, quid lusus, quidque ciborum?
Auribus arrectis rogitant, et iussa capessunt.

Auri mire nitor, quam scis seruile repente
Nobilitare genus, quam rerum vertere formam!
Qui piscator heri, qui fullo, tenebrio, mimus,
Maecenatem vna cum vestibus induit hora.
Tota stupet caupona virum, ceruice clientes
Stant centum curua, crepitanti adsurgitur auro,
Itur in amplexus, vt quotquot pocula Baccho
In mensis spumant, totidem per guttura, sanctum
Foedus amicitiae plenam descendat in aluum,

Mirabaris heri *Rufum*, cui non satis ostrum
Splendebat simplex, nisi contegeretur et auro,
Cuius et vrgebant vestigia passibus aequis,
Tanta elasi sorte, pedissequus vnus et alter;
Ex aula quemquam, populi quo cura salusque
Fulcirentur, eum, seu qui virtute Camilli
Soluisset dira patriam obsidione, putabas,
En ades! in cistis hodie componitur heros
Rufus: in hac tunicae, rutilansque galerus in illa,
Adspicis hic gemmas, atque illic Flandrica lina —
Vestes, non hominem video. Recte; attamen haec est
Maxima pars hominis, nihili, quod restat, habendum.
Si tamen est illud reliquum spectare lubido,
Demonstrabo. Videsne sinistra adstare taberna
Accinctum lumbos hominem velamine fusco,
Forfex in dextra est, laeua piperisque cucullos
Glutine compingit, numorumque indumenta?

Hic

Hic est ille tuus seu Scipio, siue Camillus
 Hesternus, qui hodie piperis tria grana duobus
 Extrudens obolis, patriae sustentat honorem.
 Heu! quae magnorum sunt haec simulacra virorum!
 Sed redit, en! animus. Non hic, pulsatur euntis
 Quo femur, est gladius? Tandem te, Teuto, nepotem
 Dignum conspicio patre, quem procedere tectis
 Non pudet armatum. Cessa laudare parumper,
 Donec ab anteriore hominem videas quoque parte.
 Hei mihi! nam Charitum labor est non Martis habendus
 Hic capulus; variis quid vincula nexibus enses,
 Quidue volunt picti, pretiosa crepundia, flores?
 Ista virum deceant? — Nondum scis omnia, nares
 Admoueas, quaeso, quid sternutare minaris?
 Tota (malum!) redolet pastillos machina, cinctum
 Hamum virginibus video, non hostibus enses.
 Quis princeps tandem, meritum miseratus, inanem
 Ad mimos speciem, meretricum ad turpia fucum
 Lustra relegabit? luxum priuabit honore?
 Sed quid, Musa, tibi cum vano, garrula, cultu?
 Fragrantem Hermanno gladium, piper atque Camillo
 Linque suum, mimis ac Maecenatibus aurum;
 Ne tua regna, vide, luxus quoque talis inundet,
 Qualis agros, hortos, aedes tot subiicit hastae.
 Si placet, auctorum libros euolue tuorum,
 Tres lege pagellas; vix maior regnat in vrbe,
 Ac ibi bellarum sine re lasciuia vocum.
 Plenus imaginibus liber est et acumine multo,
 Suntque manu larga sparsi super omnia flores

Inge.

Ingeniique sales, sed tolle vocabula, vestes,
Aut nihil, aut monstrum superabit corporis illis.

Hancee, *Viri iuvenes*, Phoebi qui castra secuti
Praemia nunc merito gestatis debita, laurum,
Temnite luxuriam, rebusque abstergite fucum,
Esto suus verbis honor, esto oratio compta,
Tinctaque, si dederit mater natura, lepore.
Nec, qui barbariem vobis commendet in aurem,
Ut futor soleas; cui tanto plenior est re
Quanto plus mendis cumulatus sermo, probetur.
At nec verborum splendentes vndique panni,
Vilibus adsuti rebus, placeant magis atque
Fictilis aurata frigens sub veste puella.

CHRISTIANVS CONRADVS CLAVS

MILDENAVIA MISNICVS,

Sacris faciendis in vrbe Zahna Diaconus.

Scripsit de vita sua ad me Vir plur. reuer. his verbis: Natus sum anno Seculi XL. Mildenauiæ, qui vicus est in montibus Saxoniciis propter Annaebergam, patre Christophoro Conrado, molenda Cerere vitam honeste trahente, matre Catharina Elisabetha Flatia. Domi ab incunte ætate liberaliter educatum, inque ludo patrio primis et religionis et litterarum rudimentis imbutum, ingenio indulgens pater, misit Annaebergam, vt interesset oppidani Lycei alumnis. Paulo post decessit pater, fuitque tum aut studium litterarum deferendum, aut tali matre opus, qualis mihi contigit; cuius et beneficio factum est, vt VIII. annis integris Annaebergæ proficerem in bonis litteris, vsus præceptoribus primum Müllero, Scholæ conrectore, rectoribus dein Richtero, nunc Zittauiensis, et Martini, Ratisbonensis Gymnasiorum decoribus, Viris laude dignissimis, sed meliori quam mea. Fautores prædico eius loci præcipuos S. Reu. Gloecknerum, Annaebergensium nunc Antistitem, et Cl. Kemna, classium vni scholasticarum præfectum, quorum alter doctrina priuata constantique beneuolentia, alter consilio et amicitia adiuuere parente orbatum. Absoluto studio scholastico, instructusque quantum satis videretur præceptoribus, Lipsiam me contuli, Theologiæ imprimis operaturus, sumque ciuitate Academica donatus a Belio Academiae rectore, Annus erat p. C. n. C I O I O C C L X I. Philosophiam, cui discendæ statim adhibui operam, vniuersam, accepi a. b. Winklero, in singulis eius partibus, velut dialectica et mathematica, maiorem lucem debeo Belii scholis atque Borzii. Hebraica Dathius tradidere et Schroeckhius, morum et Rhetoricæ præcepta Gellertus, antiquitatem sacram, immo et Anglicæ linguæ 'initia, Klausingius. Historiæ sacrae, omnisque Theologiæ, tum docentis, tum interpretantis, præceptorem vnum habui, et habuisse gaudeo, Ernestium. Quibus viris omnibus, quum laus mea sit nulla, saltem gratum animum liceat tabella hæc testificari. Exacto nondum Lipsiæ biennio, quum angusta domi res esset, accidit felicissimo auspicio, vt in familiam (dixerim) adoptarer ab Ill. Belio, studiorum filii socius ac

B

mode-

moderator; qua prouincia VII. annis administrata, tandem ita deceffi, ut etiam nunc absens patrem in patronis, filium in amicis, primos habeam Lipsiae, semperque habiturum me sperem. Intra posteriores hos vitae Academicæ annos, (quis fuerit tantundem est,) scripsit M. Iustus Fridericus Froiep libellum *de utilitate Linguae Arabicae in defendendis nonnullis locis* כתיב עב, quem, adscitus ab auctore in subsidium, ex cathedra Philosophorum defendi, quantum a me talis scriptio posset. Commemoranda res videbatur magis auctoris causa, quam mea. In multis, (e diuerticulo reuertor,) Ill. Belii, magnisque beneficiis, quorum enumeratio longior foret, non minimum fuit, quod me commendaret in clientelam Perill. Globigio Ser. Elect. Sax. a Consiliis interioribus, sacrisque per Saxoniam regundis praefecto; cuius summi viri vt in vniuersum beneficentia mihi praedicanda est, ita eius potissimum auctoritate factum, vt ante hos duos fere annos constituerer V. D. Diaconus apud Zahrenses, quo munere iam fungor. Anno proxime praeterito, ex voluntate nobilissimae virginis Ortlobiae, stipendio Grossiano ornatum, me Inclutus Philosophorum Ordo Lipsiensis, rite rogatus, Magistrum Artium. editis litteris publicis, declarauit.

IOHANNES ADAMVS GOTTLIEB KIND
WERDA MISNICVS.

Natus Werdae, ad Plissæ fontes, anno Seculi huius XLVII. patre probo ac honesto, Iohanne Gottlieb, matre Maria Magdalena Oberlaendera, primas litterulas didicit in ludo eius oppidi, Zirklero, Goetzio, Halbauero, Engelmanno praceptoribus, e quorum disciplina transit in scholam Grimanam, cuius electorali beneficio, annis fere sex integris, alumnus fuit. Vfus hic est institutione publicorum doctorum omnium, Krebsii potissimum et Mükii, cuius beneuolum et quasi paternum in se animum fatetur se pro dignitate laudare non posse. Inde dimissus venit ad nos anno LXVIII. rectore Boehmio, iam ante ciuium academicorum numero adscriptus, Winklero rectore, anno LXVII. Hunc ipsum mox Philosophiæ vniuersæ doctorem fecutus est, quemadmodum studiorum humanitatis Ernestium: historiae catholicae causa Burscherum; vt morum doctrinam ediceret, Gellertum adiit. Sed cum se Iuris scientiae dedisset, ad
Iuris

Iuris consultorum scholas transit, vsus potissimum Sammeto et Breuningio, in omni iure, doctoribus; nisi quod criminale Zol-lero, Hommelio canonicum, huic et Geislero beneficiarium, Franckio Ius publicum Imperii Germanici, debere se gratissimo animo fateatur. Laudat praeceptorum omnium beneuolentiam, Franckii imprimis, cuius amicitiae et consuetudini multum debeat. Iam ut causas agere in foro posset, non solum Cleemanno Doctore Praeside, *de feudo pecuniario* dissertationem publice defendit, sed etiam rite tentatus, ab incluto ICTorum ordine Baccalaureus Iuris creatus est. In Patronis hic Lipsiae numerat Kindium inprimis, Iur. Doct. et causarum celebrem patronum, Patrum suum, quem ait, toto vitae academicae curriculo, re et consilio sibi adfuisse, seque adeo parentis eum loco habere, semperque habiturum. Nouissime et Seydlitium Patronum nactus est, cuius commendationem magna sibi commoda attulisse gratus praedicat. Anno proxime praeterito, tentatus pro more, honores philosophicos, proposito publice diplomate, consecutus est.

FRIDERICVS HENRICVS MAXIMILIANVS KERSTEN

DRESDENSIS,

Iur. Baccal. et Aduoc. immatricul.

Hic Dresdae natus est anno MDCCXLIX. patre Carolo Andrea, Sereniss. Elect. Saxoniae ab expeditionibus bellicis, matre Friderica Benedicta Welleria, cuius vtriusque parentis optimi studium in se collatum, pia mente, omni tempore se veneraturum sponder. Posteaquam mature in paterna domo litterarum et religionis elementa didicisset, vndecim annorum puer missus est a patre in prouincialem scholam Misenensem, vbi non solum praeceptorum solerti institutione, sed etiam ill. Ferberi munificentia, quam laudat, integro sexennio vsus est. Inde ad hanc Academiam accessit anno LXVII. Wincklero rectore, cuius mox philosophicis et physicis institutionibus interfuit. Adfuit etiam Gellerto et Seydlitio ethicae, et styli germanici causa. Tradentem philosophicam historiam Clodium, Ciceronem interpretantem Ernestium, Bortzium mathemata praelegentem, diligenter audiuit. Mox ad Iuris scientiam, cui animum addixerat, conuersus, omnem eius ambitum, Schottio, Richtero, Zollero, Segero, Hommelio, Franckio denique praeuentibus, emensus

B 2

est.

est. Boehmio historiam et Ius publ. Imp. germ. sed etiam multa alia beneuolentiae et fauoris documenta debet. Subinde comes electus studiorum generosissimi adolescentis Metschii, in huius societate Cleemanno, quo familiariter vsus est, Pandecten interpretanti, et tentaminibus repetenti, adfedit. Eodem Praefide anno 1770. *de mutuis petitionibus* libellum e cathedra iuridica defendit, estque mox ab eo Ordine Iurium Candidatis accensus. Iam foro operam daturus, conciliauit sibi primariorum in hac Lipsiensi praefectura virorum, consultissimi Blümneri et Creutzigeri, beneuolentiam, quorum consuetudine atque institutione quantum profecerit, fatetur se eloqui pro dignitate non posse. Laudat praeterea Henrici Caroli Reinhardi, ex Consistor. Lipsi. Protonot. patrociniū, multaque, quae gratissimo animo agnoscit, beneficia. Iam, postquam esset principali decreto in Aduocatorum numerum relatus, Dresdam rediit. Atque hic Patronum inuenit primarium, Illustriss. Bar. de Gutschmidt, cuius tanta in se esse tamque insignia beneficia, quod liberalem atque gratum animum decet, ingenue fatetur, ut quod primum, quaeque deinceps commemoret, nesciat. Pollicetur autem istorum beneficiorum non intermorituram memoriam. Anno proxime praeterito, comes studiorum datus illustrissimo Comiti a Cossell, cum hoc rediit Lipsiam, estque boni omnis causa, a Facultate Artium, Philosophiae Magister, e valuis publicis, exeunte anno declaratus.

GEORGIUS CHRISTIANVS HECK

ONOLDINO FRANCUS.

Patre Iohanne Laurentio, Musico, matre Susanna Creutzburgia, Sommerhusana, natus Onoldi anno Seculi praesentis 1711 v. educatus a parentibus liberaliter, reliquit tandem patriam, ut in Orphanotrophio Halae Saxonum litterarum studiis vacaret. Exactis illis annis septem et quod excurrit, petiit Ienam, in qua studiorum Vniuersitate, tribus annis, theologiae operam dedit, vsus potissimum Walchio, Tympio, Brumhardo, sacrorum dogmatum, historiae ecclesiasticae, theol. hermeneuticae atque exegeticae, linguarumque orientis causa, doctores. Inde in patriam redux, annis aliquot adolescentum institutioni vacauit, inprimis in Dynastia Castellensi. Mox Argentoratum delatus, non ibi solum,

solum, sed et Buxouillae, eodem munere functus est. Vocatus deinceps in Liouiam, neque hic discessit ab instituto suo, quin in praediis Nobilium eius Prouinciae iuuentutis animos litteris et moribus imbueret. Ita exactis annis duodecim, per eam occasionem hanc Academiam bis adiit, in qua etiam nunc versatur. Anno hoc ineunte petiit honores nostros, estque iis, superato tentamine, publicato diplomate condecoratus.

CHRISTIANVS SIGISMVNDVS GVILIELMVS HAVPTMANN
GERANVS.

Hunc Pater, Iohannes Godofredus, Th. D. et Gymnasii Gerani Director, Vir doctissimus, suscepit e coniuge Anna Eleonora Lucia, gentis Doehleriae, anno MDCCXLIX. Primis annis pueritiae, ipsum patrem praeceptorem habuit, venientibus in societatem instituendi Directoris filii Lorenzo, et Wendlero A. M. Nouenarius frequentare gymnasium coepit, vsus doctoribus iis omnibus, qui eo loco merent; in quibus laudat inprimis institutionem patris, Pfeifferei deinceps, et Zeibichii, e quorum disciplina, post decennium transit ad nos, inter Academiae ciues relatus iam A. MDCCCLXV. Pohllo rectore. Ante vero quam a patre discederet, eius dissertationem *de Demade* in Gymnasio ventilandam publice proposuit, quam deinceps Reiskius V. Cl. inseruit Orator, graecor. Volumini IV. Iam hic Lipsiae patronos habuit praeceptores atque doctores, quibus vsus est, omnes; prae ceteris tamen laudat Pohlum, cuius hospitio continetur inde a quadriennio, multis magnisque benevolentiae documentis ornatus. Studiorum hunc ordinem tenuit, ut vniuersae philosophiae causa Winklerum, mox et Crusium adiret, in morum doctrina Gellertum, Bortzium in mathematicis sequeretur. Inde ad sacrorum doctrinam conuersus, profecit doctoribus Crusio, Ernestio, Richtero, Stemlero, Bosseckio, Schmidio denique. Concionandi artem praeiuere Bahrdtius, Stemlerus, Hebenstreitius. A Stemlero, ait, se pastorem prudentiam, cum iurisprudencia ecclesiastica coniunctam, a Crusio theologiam propheticam, catechetica a Fritschio, patristicam denique a Burschero didicisse. Inter haec et Seydlitio adfedit, cum Squirium de religionis christianae veritate illustraret; Hebenstreitio, polemicae theologiae capita proponenti, disputanti item contra profanos Crusio, Lin-

guae Hebraicae et graecae scientiam Stemlero debet, Bosseckio, Moro; Richtero antiquitates iudaicas. In omni historia Ernestium secutus est et Burscherum: ut repeteret quae didicisset, atque disputando acueret ingenium, tentaminibus Stemleri, Richteri, Seydlitii, Hebenstreitii interfuit; neque neglexit Gellertianas praelectiones super formanda iuuentute, aliasque super litteratura Germanica.

CAROLVS TRAVGOTT THIEME
CANITIO MISNICVS.

Natus est a. M D C C X L V. Canitii, prope Ossitium, parentibus Theophilo Israele V. D. M. atque Eva Elisabetha Franckia, in quorum societate, cum pater Boritium euocaretur, natale solium quadrimus reliquit. Cum pater esset in re tenui, putaretque, sapere adolescentes sine multa pecunia non posse, malebat filium cuius arti potius, quam litteris dicare; igitur domestico praeceptorum instituendum tradidit, a quo religionis et litterarum elementa disceret. Sed tantus erat in adolescente amor sapientiae, ut victus tandem pater filii precibus, hunc in provinciale scholam Misenensem mitteret. Erat eius alumnus annis quinque continuus, in Hoerii, Weisii, Klimmii, porissimum autem Cleemannii et Schregeri liberali disciplina, quorum in se instituendo fidem, multaque beneficia, gratissimo animo agnoscit. Lipsiam inde delatus a. L X V I. me rectore, coepit ita nauare operam litteris, ut quam sitim sensisset, eam exstingueret, neque poeniteret iam patrem consilii. Orsus ab humanioribus litteris, Ernestio operam dedit, subinde Crusio et Hebenstreitio in Theologiae partibus. Interea moritur pater, quem hoc magis lugere filium oportebat, quod ea mors summam rerum omnium inopiam ei adferret. Fatetur ingenue, se tum demum, quam difficile sit ferre paupertatem, didicisse. Iam igitur puerorum institutione comparandum omne id fuit, quod victui sufficeret, litterarum studia succisiuis horis, et fere nocturnis, continuanda. Tribus annis ita vixit, sed cum iactura sanitatis. Tamen, quoad licuit, Bahrdtii, Thlemani, Gellerti scholas frequentauit eo tempore. Tandem, omnibus omnino necessitatibus destitutus, discessit Lipsia, atque primum Dresdae, in illustri Nizschwicia domo, mox Stolbergae in Milniae montanis, apud Hoeknerum mercatorem, liberorum insti-

institutioni vacavit. Hic atrox eum morbus inuasit, e quo post aliquot demum menses elucatus est, fractus animo et viribus. Tamen iterum litterarum amor eum ad nos duxit, vt interpretandi artem ab Ernestio, a Funckio mathesin, a Prof. Eloqu. Ernestio denique latinae linguae facilitatem per disputationes disceret. Huius viri doctrinam non minus, quam humanitatem atque beneuolentiam, quam quotidie expertus sit, cum gratissimi animi testificatione, magnopere laudat.

CHRISTOPHORVS HENRICVS NESTLER

LIPSIENSIS.

Natus a. MDCCL. patre Georgio Christophoro, Senatus Lipsiatiore, matre Io. Rosina Krebsia, quibus, quam liberi parentibus pietatem debent, hac magis ipse debet, quo studiosiores in se recte educando fuerunt atque religiosiores. Mature, ait, se priuatis doctoribus, mox deinceps Thomanae scholae magistris traditum in disciplinam fuisse. Laudat in his Krigelium, Hofmannum, prae caeteris tamen Fischerum, rectorem, et humanior. litterar. Professor. celeberrimum, de cuius institutione atque beneuolentia vehementer laetatur. Meminit etiam fratris sui, quem in ipso vitae adparatu vita destituit; huius, in se ad virtutis et litterarum amorem formando, diligentiam tantam fuisse, sibi que tam fructuosam, vt etiam propterea sancta sibi eius memoria omni vita futura sit. Habet etiam magnam gratiam Hebenstreitio A. M. qui mortuo fratre, quem mire dilexerat, in magnam partem curarum sponte venit, summaque fide atque beneuolentia studiis eius adfuit. Anno MDCCLXVII. ciuibus academicis adscriptus, Patronum illico expertus est Illustriss. Baronem de Gutschmidt, cuius benignitatem atque liberalitatem pro dignitate se laudare non posse fatetur. Humanitatis studia, Moro atque Hebenstreitio ducibus profecutus est. Philosophise ambitum omnem, in Crussi scholis, mox Pezoldi, emensus est: Rhetoricam accepit a Moro, Theologiam dogmaticam et moralem a Crussio et Bahrtdio, Viris de se optime meritis, quibus adeo magnopere obstrictus est. Interfuit etiam praelectionibus philologicis ab Ernestio et Moro in Libb. N. F. institutis. Hebraica didicit a Dresdio, Hebenstreitio, Bosskio; Historiam catholicam a Burschero; homiletica praecepta a Crussio, Richtero, cuius egregia in se merita commemorat,

morat, Moro, atque Hebenfreitio, disceptandis per colloquia quaestionibus, adfedit. Anno proxime praeterito Hempelio adfuit, cum ille de bonae Voluntatis ad intelligendum Verum necessitate, de cathedra philosophica publice praeciperet. Ceterum tutoris etiam sui, Salbachii, viri integerrimi, fidem atque benevolentiam gratus agnoscit, spondetque non intermoricuram memoriam.

CHRISTIANVS GOTTLOB HEMPEL
HORBERGO MISNICVS.

Horburgi, in Mersburgensi agro, hic natus est a. huius aetatis XLVIII. patre Iohanne Andrea, A. M. eo vico sacris curandis praefecto, matre Iohanna Sophia Schubarthia. In paterna domo primum institutus est ab idoneis praeceptoribus, e quorum disciplina misit eum pater in Ludum Mersburgensem a. aetatis XIII. in quo vacavit studiis litterarum annis fere septem, Hofmanno, Kupfero, Berthio, Graunio, Burkhardio praeceptoribus, qui, ut gratus commemorat, eum hebraica, graeca, latina, litteras item elegantiores, ita docuerint, ut maiore cum fructu posset deinceps in Academia versari. Accessit ad eam anno LXVII. scriptus inter ciues Bahrdtio rectore. Hic primum omnium audiuit Ernestium, theologica, historica, rhetorica praelegentem; sed etiam Seydlitium atque Gellertum, hunc moralis doctrinae et litteraturae Germanicae, illum artis cogitandi causa. Clodio, ait, se, ut auctores veteres latinos interpretari disceret, dedisse operam; Hebenfreitio, sacrorum doctrinam proponenti. Iam ab his venit ad Crusium, cuius scholis omnibus, philosophicis atque theologis, diligentissime interfuit. Burscherum quoque audiuit sacrorum historiam et philosophiae tradentem: Schmidium denique, in metaphysicis praelectionibus. Doctoribus his omnibus debere se plurimum ingenue faterur, spondetque gratissimam atque diuturnam istorum beneficiorum memoriam.

CAROLVS GVILIELMVS DASSDORF
STAVCHITIO MISNICVS.

Natus anno MDCCL. patre Godofredo, cognitore causarum de cursibus publicis, Merseburgi: matre Amalia Dorothea, e gente

e gente Weinertia. Primis annis domi idoneos praeceptores optimi patris cura nactus est, cuius in se educando fidem atque diligentiam non potest pro dignitate celebrare. Ex his scholis domesticis, quarum iucundissimas sibi Hempelianas fuisse dicit, cum satis profecisse videretur, Misenam adiit, ubi eum Afra, indulgentissima illa tot alumnorum mater et nutrix, sinu suo excepit, aluit, fovit. Vfus est ibi omnibus, qui huic scholae Electorali tum praeerant, praeceptoribus, quorum in se erudiendo curam et fidem gratus agnoscit: meminit inprimis Cleemanni, qui praeter doctrinam, qua adolescentem egregie adiuerit, tanto amore tantaque indulgentia eum profectus sit, ut quomodo laudare virum eum pro dignitate possit, nesciat. Ex huius enim viri, cui praeter multa alia verum litterarum amorem debeat, praeclara doctrina ita se profecisse sensit, ut posset a. M D C C L X V I I I, sexennio nondum expleto, hanc studiorum Vniuersitatem adire, cuius ciuem scripsit rector eo tempore Crusius. Hic studiorum suorum hunc fere ordinem tenuit, ut primum philosophiae operam daret duce Crusio, cui etiam adfedit cum doctrinam morum exponeret, atque profanorum errores confutaret. Gellertum audiuit in Büschingium de liberis educandis, in Battaum et Stockhausium commentantem, morumque praecepta tradentem: idem quoque, cum ipsi in exercitationibus scribendi vernaculae linguae studium probasset, autor ei fuit, ut reliquae doctrinae, patrias Musas, perpetuas hilaresque comites adiungeret. Clodium deinceps Garviumque secutus est, scriptoribus veterum graecis et latinis intelligendis. In litteris Hebraicis profecit a Dathio et Thalemanno; a Schmidio in quorundam librorum N. T. interpretatione, atque in scholis quibusdam philosophicis. Boehmio rerum in Europa et Germania gestarum; Sammeto historiae iuris intelligentiam debet. Nec sine fructu adfuit Schwabio, historiam litterariam tradenti; Klaußingio item, qui Anglicae linguae initia proposuit. Quum deinceps feueriori lege proficere vellet, ideoque humaniores litteras amico quodam vinculo cum Theologiae studio coniungere, vberimum illum Ernestianae doctrinae fontem accessit. Hunc virum, optime de se meritum, et in diuinis et in humanis litteris perpetuum fidelemque ducem habuit. Huius doctrinae et patrocinio se tantum debere fatetur, quantum praeterea nemini. Laudat etiam

C

bene-

benevolentiam Scharffii; inprimis autem scholas Mori, cuius an bene de se merendi studium, an humanitatem atque amicitiam, an doctrinae copiam, magis commendet, nescit. Weiffii, viri et morum et doctrinae elegantia inter nostros clari, singulari in se amorem atque benevolentiam cum multis modis intellexit, tum inprimis eo, quod sibi semper licuit eius bibliotheca instructissima, ut vellet, uti. Istorum virorum omnium insignem benevolentiam, si non alia re, certe pietate et perenni beneficiorum memoria, pensaturum se pollicetur.

IOANNES AVGVSTVS WOLFIVS

NAVNHOFFIO MISNICVS.

In huius vita enarranda, ipfius verbis, ut petiit, utimur. — Natus sum Naunhoffi, quod est oppidum prope Grimam, anno huius saeculi L, patre Ioanne Godofredo, viarum publicarum nunc quidem curatore, matre vero Ioanna Dorothea Eccartia. Qui quidem parentes fidelissimi, quos adhuc superstitis veneror, mature me, religionis et literarum elementis erudiendum, deduxerunt in ludum patriae, in quo et assidua Fuhrmanni Cantoris, et accedente subinde Schulzii Pastoris institutione, profectus feci non plane contemnendos. Haesitantibus autem parentibus, utrum in tanta tunc omnium rerum, saeviente bello, perturbatione, literis ulterius vacare me paterentur, an aliud vitae genus ingredi iuberent, ecce, in rem praesentem venit vir de me optime meritus, Albanus, sacris in pago Beuchae curandis praefectus; qui cum, aliquoties mei cognoscendi opportunitatem nactus, quandam ingenii docilitatem in me deprehendisse sibi visus esset, non modo, confirmata parentum dubia voluntate, exoptabilis mihi ad persequenda literarum studia dux et auctor extitit, sed in suam ipfius adeo domum me sponte recessitum, ibique liberalissime ac filii loco educatum, tam sedulo ac fideliter instituit, ut probe praeparatus anno LXII. inter scholae electoralis Grimensis alumnos recipi possem. Ibi ex munificencia Principis, per integrum sexennium, praceptoribus usus sum dexterrimis, meique amantissimis, Richtero, Siboldo, Genfelio, Fritschio, Opitio, Hofmanno, Mückio denique et Krebsio; quorum omnium et si satis laudare nequeo in
me

me instituendo fidem atque diligentiam, Krebsii tamen praecipue, itemque Mückii et Hofmanni singularem erga me benevolentiam quin gratissimo animo praedicare gestiam, non possum mihi temperare. His ducibus fidelissimis curriculum scholasticum emensus, et anno LXVIII, rectore Boehmio, studium academicum hac in vrbe ingressus, hunc mihi tenendum studiorum cursum, auctoritate grauissimorum virorum praescriptum constitui, vt Theologiae rite addiscendae, et idoneam Philosophiae cognitionem praemitterem, et accuratam literarum humaniorum tractationem, assiduam veluti comitem, sedulo adiungerem. Qua quidem mente doctorem secutus sum in Philosophia vniuersa Winklerum; in exercitationibus dialecticis eundem et Seydlitium; in Mathesi, Heinsium; in doctrina morum Gellertum, quem et in aliis praelectionibus cupide audiui. In colendis autem literis humanioribus auditor adfui Clodio, selectiora poetarum latinorum loca, nec non insigniores Ciceronis et Plinii epistolas explicanti; Eckio historiam literariam exponenti; Moro, Homerum alioque scriptores graecos interpretanti; Ernestio Eloqu. Prof. aliis quoque modis praeclare de me merito, Virgilii Aeneida et Ciceronis orationes illustranti, nec minus latine scribendi et disputandi exercitationes regenti; Belio super Horatii carminibus commentanti; Burschero denique historiam catholicam ac philosophicam edisserenti. Quaecumque autem ab his doctoribus in artibus, ad humanitatem pertinentibus, singulatim profeci, eorum veluti summam in scholis S. V. Ernestii cognoscere mihi contigit, a quo antiquitates Romanas, archaeologiam literariam, praecepta eloquentiae, Ciceronis in Verrem orationum interpretationem, atque historiam vniuersam, cum summa discendi voluptate percepi. Iam quod literarum sacrarum studia attinet, harum quoque notitiam eiusdem Ernestii disciplinae maxime debeo, quem, siue religionis capita doceret, siue leges interpretandi scripturam sacram traderet, aptumque earum usum explicandis N. T. libris ostenderet, siue sacram denique historiam enarraret, assidue audiendum putavi. Neque tamen alios rerum sacrarum doctores neglexi; etiam horum praelectionibus non sine fructu interfui. Et Crusium quidem accessi hymnos Davidis enucleantem, et profanorum errores refutantem; Stenlero

adfui tentamina theologica pariter ac homileticas exercitationes instituenti; Bahrdtio adfedi de moribus, duce scriptura, praecipienti; Richterum audiui, super Euangelio Mathaei commentantem; artisque pro concione dicendi praecepta proponentem; Dathium et Bosseckium secutus sum ad libros V. T. rite intelligendos; Hennigii denique, (nunc ad Gymnasium Thorunense Professoris, multis mihi nominibus colendi), lectionibus exegetico-homileticis interesse non dubitavi. Horum igitur doctorum omnium uti praeclara de me, rebus utilissimis instituendo, merita, laetabundus celebros, et gratissima semper memoria cultorum me profiteor; ita non minus obstricta piaque mente praedico eximiam aliorum Patronorum benignitatem, mirificam studiorum meorum, praeter electoralis stipendii subsidia, hucusque adiutricem, praecipue vero insignem liberalitatem S. V. Ernestii, cuius honorifica auctoritate, praeter alia beneficia, exoptabilis mihi quoque felicitas contigit, innotescendi Exper. Pohlis, in cuius domo, qualemcunque meam filiorum studiis iuvandi operam, tot tamque luculenta fauoris et beneficentiae in dies ornatae documenta, ut nec numerando percontere, nec praedicando assequi pro dignitate possim.

CAROLVS FRIDERICVS LOHDIVS
GRÜNBERGA MISNICVS.

Hunc pater, Carolus Godofredus A. M. et V. D. M. ex coniuge Sophia Maria Manitia, a. huius aetatis xlix. suscepit. Hoc cito orbatus, venit in tutelam Himmleri A. M. sacra Beerwaldae curantis, cui ob vere paternam atque indefessam curam, neque sat dignas gratias habere se posse fatetur, tantum abest ut reddere unquam posse paret. Huius consilio Grimam petiit, traditus institutioni Giesmanni, quam grata memoria recolat; Schmothera autem, matrona omnibus sui sexus decoris conspicua, alimentorum et reliquae educationis curam habuit. Mox inter scholae electoralis alumnos receptus anno lxi. Krebsio imprimis et Mükio doctoribus profecit, quos igitur de se immortaliter meritos profitetur. Ad hanc studiorum Vniuersitatem accessit anno lxxviii. Boehmio rectore. Orsus a studio linguarum, latinis scriptoribus intelligendis

dis Ernestiorum, Graecis Mori, hebraicis Dathii, Schmidii, et Crusii scholas adiuit. Historiam omnem Ernestius atque Burscherus docuerunt: philosophiam Seydlitius: mathefin Bortzius. Inde ad Theologiae studium conuersus, dedit operam Ernestio, siue interpretandi artem ille, siue Libros N. F. illustraret, seu denique ipsa sacrorum dogmata edissereret. Moralis Theologiae doctorem habuit Bahrtdium, et, qui tentaminibus in omni theologia profectus exploraret, Stemlerum. Subinde itauit ad Schottum, Iustiniani Institutionibus cognoscendis; nec non ad Platnerum, cum iste anthropologicas lectiones haberet. Etiam Gellerto vsus est, et Clodio: illo doctrinae moralis causa; hoc, vt latinos scriptores apte exprimere sermone germanico disceret. Scribendi facultatem ab Ernestio, a Seydlitio disserendi promittuntur didicit. Toto vitae academicae tempore patrocinio Ernestii, qui consiliis et re adiuuerit, Kindii Doctoris, et Prof. Ludouicii, ita gauisum se esse fatetur, vt istorum beneuolentiae atque liberalitati animum a curis vacuum vnice debeat.

IOHANNES FRIDERICVS LYSIVS
VOIGTSTADIO MANSFELDVS.

Natus anno MDCCXLVIII. patre Friderico Augusto A. M. qui sacris praecerat Voigtstadii, vico Comitatus Mansfeldici; matre Amalia Wilhelmina Hichtelia. Patrem cum puer triennis amisisset, ab auo materno educatus fuit deinceps, a quo pietatis et virtutis amore, sed etiam primis litteris imbutus est. Et hoc deinceps rebus humanis exempto, traditus est in disciplinam Gebhardo, ad aedem Petri et Pauli Islebiae custodi, e qua, natus annos vndecim, in Gymnasium eius vrbs transit, cuius praeceptores laudat Dienemannum, Kellherum, Albertum, Behrium, Helmboldum, Matthaeum, praeclare de se meritos. Inde ad nos accessit anno LXXVIII. Boehmio rectore. Rationem studiorum, ait, ab Seydlitio praeferi; tam sibi fuisse, de quo vehementer haeratur. Igitur confessim, hoc ipso duce, Logicen et Metaphysicam didicit. Crusium deinceps, in omni theologia, vnice secutus est; nisi quod Stemlero Iosnam interpretanti, et sacrorum dogmata proponenti, adfuit. Ad Ernestium itauit, cum is inter-

pretationem N. F. historiam catholicam et sacrarum, epistolaram item Paullinarum rationem, doceret: reliqua historiae copita a Burschero didicit. De morum doctrina praecipientem Gellertum audiuit; hebraica hausit ex ore Bosselii et Scharfenbergii, Moro, cuius celebrat humanitatem atque beneuolentiam, Iacobi epistolas aliquot Paullinas, et Homeri Iliada explicanti, adsedit. Huic etiam in acceptis refert, si quam disserendi scribendique facilitatem habeat. Matheseos discendae causa adiit Bortzium et Garuim. Canonicum ius didicit in scholis Hommelii, in Schmidianis quaedam philologiae capita. Istis doctoribus omnibus, egregie de se meritis, testatur animum gratissimum; eundem et patronis, quorum beneficiis et liberalitate factum sit, ut, quam mors patris minaretur, et vero attulisset etiam, egestatem, ipse non sentiret. Atque huc refert quae cognatis debet, quae Islebientibus, Doebelio et Klungero, Treutschiae familiae hic Lipsiae, Friderico, item Islebienti antistiti. Istorum beneficiorum omnium gratissimam memoriam se seruaturum spondet.

HENRICVS ADOLPHVS SEGER
KNOBELSDÖRFIO MISNICVS,

Hic de vita et studiis, rebusque ad se pertinentibus, ita ad me scripsit:— Natus sum anno MDCCLII, d. XIV. Ian. in pago quodam, cui nomen est Knobelsdorfio, prope Doebelam posito. Patre vsus sum Carolo Christophoro, Auclamensi, qui sacris istius loci praefuit. Matrem veneror Sophiam Margaretham Tolleniam, et ipsam Knobelsdorfio oriundam. Eius enim pater eodem in munere meum antecesserat. Cui viduae senescenti, multorumque liberorum parenti fidelissimae, ut concedat Deus tranquillam viridemque senectutem, ipsique addat annos marito negatos, ut videat quam diutissime piorum liberorum observantiam, et audiat etiam minimos natu filios vltima vota patris explevisse, et meo et omnium meorum nomine vehementer opto. Primum praeceptorem habui, qui fundamenta iaceret latinarum et graecarum litterarum Tzschirichium, qui tunc in villa Zigra, Knobelsdorfio proxima, sacra administrabat, nunc autem inter sacerdotes oppidi Leisnigii secundum locum obtinet. Qui cum et arctissimo amicitiae

tiae vinculo cum patre coniunctus esset, et factus etiam ad pueros
 instituendos videretur, summam operam in me fratribusque meis do-
 cendis nauauit, vt eius scholas gratus saepissime in animum reuocem.
 Hunc sequutus est Wichmannus, quem pater domesticum ducem et
 moderatorem praefecit formandis edocendisque pueris. Is postea
 ad sacerdotis munus in duobus pagis propter Ienam, quorum Zwae-
 zeno vni, alteri Lobstetto nomen haeret, obeundum vocatus est. Cu-
 ius quidem magistri fidelitatem summam, eximiamque dexteritatem
 in erudiendo effingendoque puerili animo, satis laudare non possum.
 Post huius discessum abiit pater denuo Zigram, et eius loci sacer-
 doti, Wimmero, nostra studia commendauit. Successerat hic
 Tzschirichio Leisnigium vocato, et cum patre quidem meo ar-
 gissimam amicitiam constituit, adeo vt mox sororem meam du-
 ceret, cum qua etiam paulo post, suffectus in foceri defuncti lo-
 cum, transit in aedes Knobelsdorffianae, ibique coniunctissime vi-
 uit. Cuius affinis mihi charissimi merita, erga me et studia nun-
 quam ex animo dimittam. Maturus eram illustriori scholae,
 quum repente acerbissimum luctum habui ex obitu patris, qui
 anno MDCC LXV. extremo accidit. Qui casus etsi non nihil
 morari velle videretur studia mea, meliorem tamen exitum habuit
 quam putaram. Prospexerat enim Deus tantae calamitati, et
 fratrem maiorem euexerat in solatium matris auxiliumque suo-
 rum. Hic accepto de patris morte nuntio, aduolat, matrique
 afflictæ et inopi consilio succurrit, atque se nunc patris loco fu-
 turum promittit; quod etiam ita fecit, vt eum non dicam fra-
 trem amare, sed alterum parentem reuereri debeam. Atque ef-
 funderem hoc loco gratissimos pectoris sensus, nisi peccarem in
 viri modestiam. Id vnum addo, esse quandam infixam medullis
 meis cupiditatem ei placendi, qui exemplum dedit fraterni amo-
 ris. Et me quidem anno post rediens ipse Lipsiam secum abdu-
 xit. Vbi cum assiduus mihi dux vitae et auctor studiorum for-
 tunarumque omnium fuerit, vt, cui plus debeam habeam nemi-
 nem, laetor etiam nunc non vulgariter eo, me ipso tempore pri-
 mos in Academia honores capessere, quo ille gubernacula teneat,
 Mens erat fratri, mittendi me in ludum Thomanum; sed cum
 sciret eo loco Graecas litteras imprimis tractari, elegit Reizium,
 qui me pararet, cuiusque tum institutione insigni cum fructu vsum
 sum,

sum. Itaque post, per duos annos, in ludum Thomanum, habuique in eo tres Praeceptores fidelissimos omnes, Fischerum, Thiemium, Hofmannum. Quos viros omnes, ut doctrinae beneficio, quo me iis totum obstrictum esse sentio, adiectam illam benevolentiam et amorem conservare mihi velint, vnicuique obtestor. Relicta schola Thomana, receptus in numerum civium academicorum anno MDCCLXIX. rectore Plazio, tractavi studia humanitatis omnis, ducibus Ernestiis, Platnero, Reizio, Mero, Clodio, et Loesnero. Philosophiae operam dedi apud Winklerum. Antiquos autem philosophos explicanti adsedi Garuio. Historiae et veteris et recentioris expositores habui Ernestium maiorem, et Boehmium. In Iurisprudentia perdiscenda, cui me dicaui, scholas frequentavi primum Cleemanni, deinde Sammeti, post Geisleri, nunc denique Schotti. Atque horum quidem omnium facultatem expertus sum non nisi in iure civili, in quo vno mea adhuc opera versata est.

Aug VI 57 (1)

ULB Halle 3
003 711 420

f

TA-702

nur 4. Stek verknüpft

Petro

17
LVXVM GERMANORVM
XIII. PHILOSOPHIAE ET ARTIVM CANDIDATIS
QVI MAGISTRI RENVNTIANTVR

RECTORE MAGNIFICO
D. IOHANNE THEOPHILO SEGERO
SVPR. IN PROVINC. CVRIAE ET COLLEG. IVRIDICI
ASSESSORE INSTITVTIONVM IVSTINIANEARVM
PROF. PVBL. ORDIN.

PROCANCELLARIO
GEORGIO HENRICO BORTZIO
MATHEMATVM PROF. PVBL. ORDIN. COLLEG.
B. MARIAE VIRG. SODALI

DECANO
HENRICO GOTTLIEB FRANCKIO
PHIL. ET I. V. D. SACR. PALAT. COM. MOR. ET POLITICES
PROF. PVBL. ORDINAR. IVRIS PVBLICI EXTRAORDIN.

SOLEMNI CARMINE PROPONIT
CAROLVS ANDREAS BEL D.

D. V. MARTII A. C. N. CIDIÖCCLXXII.

LIPSIÆ
EX OFFICINA BÜSCHELIA.

*In August
obtulit
1777*